

Erzurum Büyükşehir Belediyesi İklim ve Sıfır Atık Kafe

“MAVİ-
BEYAZ
DOĞAMIZ
İÇİN
SIFIR
ATIK”

“
Erzurum, Sıfır Atık ve İklim Dostu
Adımlarla Yeşil Bir Geleceğe Yürüyor !
”

ERZURUM BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ PROJE EKİBİ

Mehmet SEKMEN / Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı

Zafer AYNALI / Genel Sekreter

Murat ALTUNDAĞ / Genel Sekreter Yardımcısı

Fatih ÇARIKCIOĞLU / İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Daire Başkanı

Ömer Lütfü AYDIN / Deprem ve Zemin İnceleme Şube Müdürü

İbrahim Hakki KARAOSMANOĞLU / İklim ve Sıfır Atık Şube Müdürü

Ömer KARASU / Çevre Mühendisi

Mahmut YILDIRIM / Yüksek Şehir Plancısı

Serkan Gülen / Jeoloji Mühendisi

Mücahid HAKSEVER / Coğrafya Uzmanı

Fatma Şule ORHAN DEMİRCİOĞLU / Ziraat Mühendisi

Abdullah EKİNOĞLU / Jeoloji Mühendisi

Muhammet Nuri YILDIRIM / Çevre Yüksek Mühendisi

Mücahit KARAKÜTÜK / Jeofizik Mühendisi

Bahar GÜRBÜZ / Kamu Yönetim Uzmanı

Ayşenur KARAKAŞ / Çevre Yüksek Mühendisi

Sıracettin KARA / Çevre Teknikeri

Görsel Tasarım

Mahmut YILDIRIM / Yüksek Şehir Plancısı

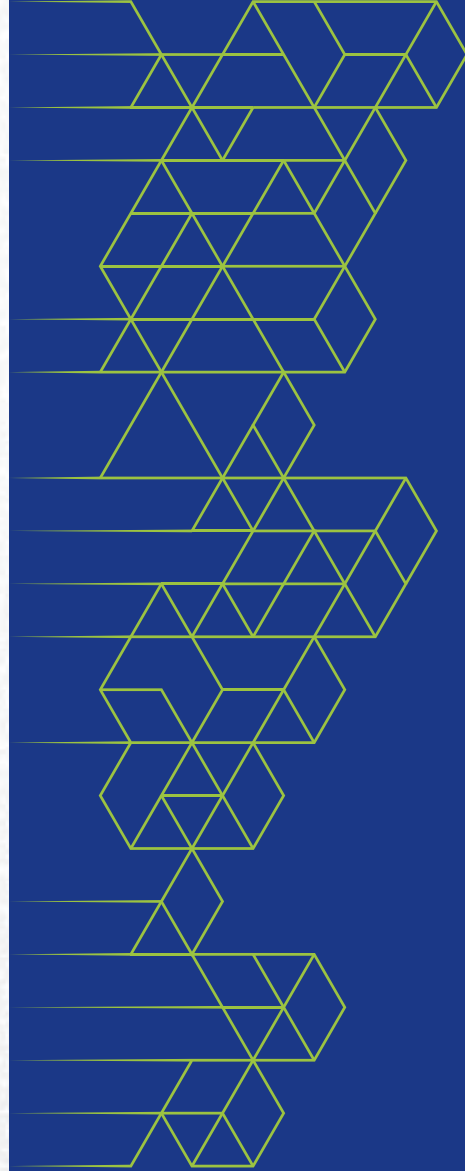

Dünya Ortak Evimiz

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan Hanımefendi'nin öncülüğünde başlatılan Sıfır Atık Projesi, ülkemizde çevre bilincinin gelişmesi ve sürdürülebilir yaşam kültürünün yaygınlaşması adına bir dönüm noktası olmuştur. Bu proje, yalnızca bir çevre hareketi değil; aynı zamanda geleceğe bırakılacak en değerli miraslardan biri olan temiz bir dünyanın teminatıdır.

Emine Erdoğan Hanımefendi'nin vizyonu ve kararlı duruşu sayesinde, sıfır atık anlayışı bugün toplumun her kesimine ulaşmış, bireysel alışkanlıklardan kurumsal uygulamalara kadar geniş bir alanda benimsenmiştir. Bu çabanın bir yansıması olarak Erzurum'da hayata geçirilen "İklim ve Sıfır Atık Kafe" projesi de, doğayla uyumlu bir yaşamın, geri dönüşümün ve farkındalığın güçlü bir örneği olarak öne çıkmaktadır.

Sanat, eğitim ve çevre duyarlılığını aynı çatı altında buluşturan bu proje; sadece Erzurum için değil, tüm Türkiye için ilham verici bir adımdır. Sıfır Atık hareketinin yol göstericiliği ile gelişen her çalışma, geleceğe umutla bakmamıza vesile olmaktadır.

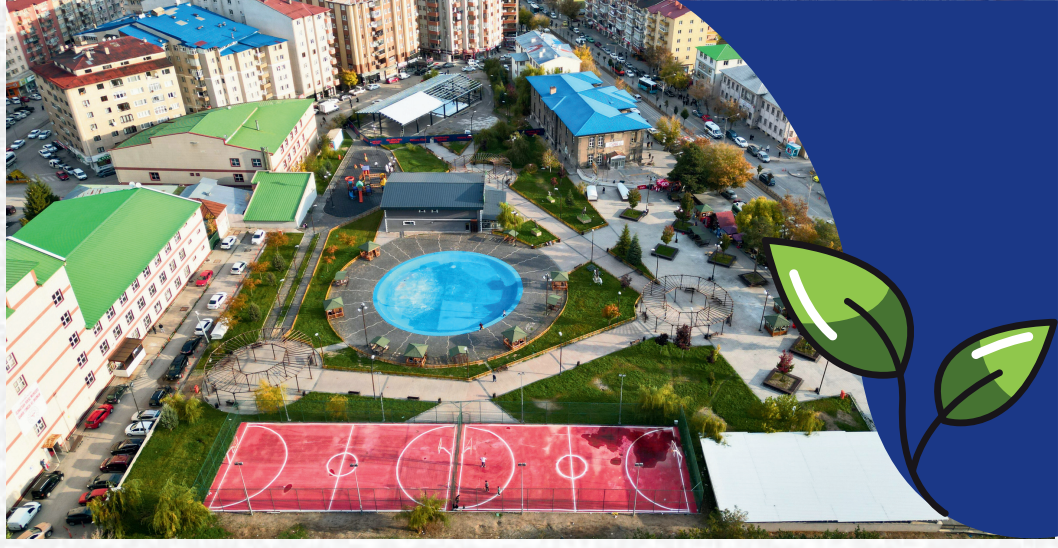

ÖN SÖZ

Dünyamız hızla değişiyor ve bu değişime ayak uydurmanın en önemli yollarından biri de doğaya olan sorumluluğumuzu yerine getirmektir. Sanayi devriminden günümüze kadar geçen süreçte insanlık, teknolojik ilerlemelerle büyük mesafeler kat etti ancak bu ilerlemenin çevre üzerindeki etkilerini göz ardı etmek artık mümkün değil. İklim değişikliği, doğal kaynakların tükenmesi, artan atık miktarı ve çevre kirliliği gibi küresel sorunlarla karşı karşıyayız. İşte tam da bu noktada, bireyler ve kurumlar olarak üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmek için harekete geçmeliyiz.

Erzurum Büyükşehir Belediyesi olarak, doğaya saygılı bir yaşam kültürünü benimsemek ve sürdürülebilir bir gelecek inşa etmek adına önemli projeler geliştiriyoruz. İklim ve Sıfır Atık Kafe, bu vizyonun en somut örneklerinden biridir. Sadece bir kafe değil, aynı zamanda bir bilinçlendirme ve farkındalık merkezi olarak konumlanan bu proje, vatandaşlarımıza çevre dostu yaşam alışkanlıkları kazandırmayı hedeflemektedir. Burada kullanılan her malzeme, yapılan her etkinlik ve sunulan her hizmet, sürdürülebilirliğe katkı sağlayacak şekilde tasarlandı. Atıkların en aza indirilmesi, geri dönüşümün teşvik edilmesi, yenilenebilir enerji kullanımının artırılması ve doğayla uyumlu üretim-tüketim modellerinin benimsenmesi gibi temel ilkeler doğrultusunda hareket ediyoruz.

Hep birlikte, daha temiz, daha yeşil ve daha yaşanabilir bir Erzurum için adım atalım. Küçük değişimlerin büyük farklar yaratacağını unutmadan, doğayla uyumlu bir yaşam için el ele verelim. Çünkü sürdürülebilir bir gelecek, ancak hepimizin ortak çabalarıyla mümkün olabilir!

Erzurum Büyükşehir Belediyesi İklim ve Sıfır Atık Kafe

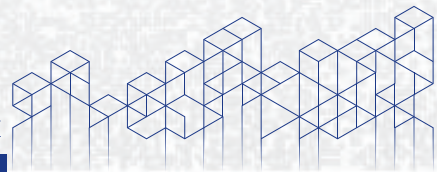
Erzurum Büyükşehir Belediyesi, İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Daire Başkanlığı tarafından hayata geçirilen “İklim ve Sıfır Atık Kafe” projesi, sadece bir geri dönüşüm hareketi değil, aynı zamanda sanat, toplumsal farkındalık ve sürdürülebilir bir geleceğe doğru atılan büyük bir adımdır. Bu projenin en dikkat çekici unsurlarından biri ise geri dönüştürülmüş malzemelerle oluşturulan sanat eseridir.

Sanat ve Geri Dönüşüm “İklim ve Sıfır Atık Kafe” de Buluşuyor.

Bu özel sanat eserleri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemekte ve atıkların yaratıcı bir dokunuşla nasıl anlam kazandırılabileceğini gözler önüne sermektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Erzurum Büyükşehir Belediyesi’ne ait Makina İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Metal, cam, plastik ve ahşap gibi farklı malzemeler, sanatçıların elinde çevresel bir bilinç manifestosuna dönüşmüştür. Sadece birer atık parçası olmaktan çıkarak, düşünmeye sevk eden bir sanat gösterisine dönüşmüştür. Sanatseverler, bu eser aracılığıyla geri dönüşümün sıradan bir işlemin ötesine geçerek, bir hikâye anlattığını ve sürdürülebilir bir geleceğe dair umut taşıdığını fark ediyorlar.

İklim ve Sıfır Atık Kafe, sadece bir kahve içme alanı değil, aynı zamanda eğitim ve farkındalık merkezi olarak da hizmet vermektedir. Ziyaretçiler, geri dönüşüm, sıfır atık uygulamaları ve ekolojik yaşam tarzı konusunda bilgilendirilmekte ve etkinliklere katılarak bilinçlendirilmektedir.

Erzurum Büyükşehir Belediyesi’nin bu özel projesi, şehrin çevresel bilincini arttırmak, sıfır atık politikasını yaygınlaştırmak ve halkın bu konuda daha fazla sorumluluk almasını sağlamak amacıyla geliştirilmiştir. Sanat eseri, kafe ve ekolojik eğitim alanlarıyla bu İklim ve Sıfır Atık Kafe, Erzurum’da doğayla dost bir geleceğe doğru atılan önemli bir adımı simgelemektedir. Doğanın bize sunduğu kaynakları daha bilinçli tüketmek, geri dönüşümü sanata, felsefeye ve yaşam biçimine entegre etmek, sadece bugünün değil geleceğin de sorumluluğunu almaktır. İklim ve Sıfır Atık Kafe, bu bilinçle tasarlanmış öncü bir projedir ve ilham vermeye devam edecektir.

“Sıfır Atık Hareketine Selfie ile Katıl”

“Oyuncakların Yeni Hikayesi: Sıfır Atık Kapısı”

Bu eser, sadece bir sanat çalışması değil, aynı zamanda bireylerin sıfır atık hareketine katılmalarını teşvik eden bir davet.

- Metal atıklardan oluşan “SIFIR ATIK” yazısı, herkesin çevre bilincine katkı sağlayabileceği bir platform sunuyor. Selfie çeken her birey, bu hareketin bir parçası oluyor ve mesajı geniş bir kitleye yayma gücünü taşıyor.
- Her harf, geçmişte bir atık olarak görülürken şimdi yeni bir anlam ve işlev kazanıyor. Bu alan, sadece bir fotoğraf köşesi değil; aynı zamanda bireylerin değişimin gücünü hissettiği ve sıfır atık felsefesini kucakladığı bir mekan. Selfie ile bu mesajı paylaşmak, çevre bilincinin daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlıyor.

Bu eser, bireylerin farkındalık yaratmada oynadığı önemli rolü vurgularken, dönüşümün sadece sanatla değil, insanlar aracılığıyla da mümkün olduğunu hatırlatıyor.

“Sıfır Atık ve İyi Bir Gecelecek!”

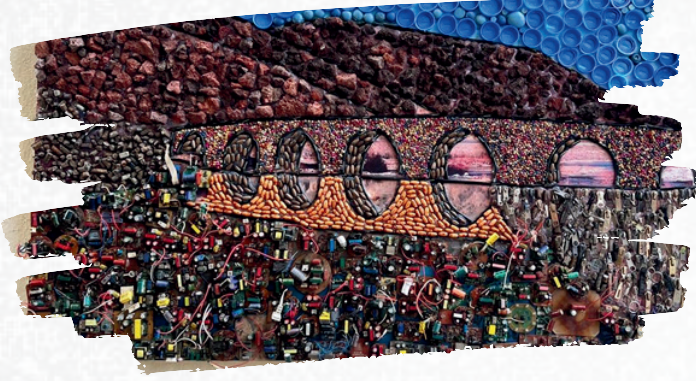
Bu kapı, geçmişte bir çocuğun elinde sevgiyle taşınan oyuncaklardan yeniden doğdu. Bir zamanlar unutulmuş, kırılmış ya da terk edilmiş olan bu oyuncaklar, şimdi sürdürülebilir bir geleceğin kapılarını aralıyor.

Her bir oyuncak, farklı bir hikaye anlatıyor. Kimi bir çocuğun en sevdiği dostuydu, kimi bir doğum günü hediyesiydi, kimi ise zamanla kıymeti bilinmeyip sokağa atılmış bir anıydı. Şimdi ise bu oyuncaklar, çevreye duyarlı bir dünyanın girişinde gururla sergileniyor.

Bu kapıdan içeri adım atan herkes, geçmişin israfını geleceğin umuduna dönüştürmenin mümkün olduğunu görüyor. Sadece bir kafe değil, aynı zamanda sürdürülebilirliğin bir simgesi olan bu mekâna girerken, ziyaretçilere şu mesaj veriliyor: Atık olarak gördüğünüz her şey, aslında yeni bir hikâyenin başlangıcı olabilir.

“Gelecek nesillere temiz bir dünya bırakmak için geri dönüşüm ve yeniden kullanım bizim en güçlü araçlarımızdır.”

“Zamanın Tanığı: Çobandede Köprüsü”

Bu asamblaj çalışması, Erzurum'un en önemli tarihi yapılarından biri olan Çobandede Köprüsü'nü modern dünyanın getirdiği değişimlerle birlikte yorumluyor. Tarihi köprü, Selçuklu ve İlhanlı döneminin mimari mirasını taşırken, altındaki elektronik atıklarla modern çağın tüketim kültürünü yansıtıyor.

- Yaklaşık 350 doğal taşlarla işlenen dağlar, Erzurum'un sert coğrafyasını ve köprü'nün doğayla uyumunu simgeliyor.
- 115 mavi plastik kapaklardan oluşturulan gökyüzü, modern dünyanın plastikle kaplanan atmosferine atıfta bulunuyor.
- Yaklaşık 400 Elektronik devreler, 80 adet kablolar ve 70 adet hurda parçalarla inşa edilen alt bölüm, tarih boyunca doğanın içinde var olan insan yaşamının, sanayi ve teknolojiyle nasıl dönüşüme uğradığını gösteriyor.

Çobandede Köprüsü, geçmişle günümüzü birbirine bağlayan bir hat olmaktan çıkıp, sürdürülebilirlik ve çevre bilincinin bir yansıması haline geliyor. Bu eserde, doğanın korunması ve tarihin gelecek nesillere sağlıklı bir şekilde aktarılması gerektiği mesajı güçlü bir şekilde veriliyor.

“Geçmişin mirasını koruyarak,
geleceğe temiz bir dünya bırakmak
elimizde!”

“Tortum Gölü'nün Sessiz Çığılı”

Bu asamblaj çalışması, Erzurum'un doğa harikalarından biri olan Tortum Gölü'nü konu alırken, modern dünyanın en büyük çevre sorunlarından biri olan kirlilik ve sürdürülebilirlik konularına dikkat çekiyor.

- Plastik şişelerle oluşturulan su yüzeyi, günümüz göllerinin ve su kaynaklarının plastik atıklarla nasıl kirletildiğini vurguluyor.
- Elektronik ve plastik atıklarla işlenmiş dağlık alanlar, sanayileşmenin ve bilinçsiz tüketimin doğaya nasıl zarar verdiğini gösteriyor.
- Yol boyunca ilerleyen kamyonlar, sürekli artan atık taşımacılığını ve geri dönüşüm süreçlerinin yetersizliğini temsil ediyor.

Bu eser, doğanın yavaş yavaş insan etkisiyle nasıl değiştiğini anlatan bir çevre manifestosu niteliğinde. Tortum Gölü'nün doğal güzelliği, atıklar arasında sıkışıp kalmış gibi görünüyor. Sanatın gücüyle bu eserde, suyun berraklığı yerine plastiklerin gökyüzüne kadar uzandığı bir dünya hayal ettiriliyor.

“Gelecek nesillere daha temiz,
yaşanabilir bir dünya bırakmak için
harekete geçme zamanı.”

“Van Gogh’un Çılgılığı: Sanatın ve Çevrenin Buluşması”

Bu asamblaj çalışması, Vincent van Gogh’un kendi portresinden esinlenerek, sanatın ve çevre bilincinin keşim noktasında yeni bir anlatı sunuyor. Atık plastikler, elektronik devre parçaları, kablolar ve çeşitli geri dönüştürülmüş malzemelerle oluşturulan bu eser, hem sanat tarihine bir gönderme yapıyor hem de çevre kirliliğine dair güçlü bir mesaj içeriyor.

- Sarı plastik torbalar, Van Gogh’un fırça darbelerindeki enerjini yansıtırken aynı zamanda modern tüketim çılgınlığını simgeliyor.
- Atık kablolar, sanatçının ruhsal durumunu temsil eden dalgalı kıyafet dokusunu oluştururken, teknolojik atıkların çevremizdeki görünmez yüküne dikkat çekiyor.
- Plastik şişe kapakları, modern dünyanın en büyük çevre sorunlarından birini sembolize ediyor ve sanatta yeni bir anlatım dili oluşturuyor.

Bu çalışma, sanatın sürdürülebilir bir gelecek için nasıl dönüştürülebileceğini ve çevre sorunlarına dair farkındalık yaratmada sanatın rolünü gözler önüne seriyor.

“Van Gogh’un yalnızlığı ve çılgılığı, bugün doğanın feryadıyla birleşiyor ve bizlere şu soruyu soruyor: Sanatla dünyayı değiştirebilir miyiz?”

“Geleceğe Uzanış: Dayanışmanın ve Sürdürülebilirliğin Sembolü”

Bu eser, Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı Mehmet Sekmen ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın el ele tutuşmasını geri dönüşüm sanatıyla yorumluyor. Atık malzemelerle oluşturulan bu asamblaj çalışması, sadece bir anı belgelemekle kalmıyor; aynı zamanda sürdürülebilir bir gelecek için iş birliğinin önemini de vurguluyor.

- Elektronik atıklar ve devre kartları, modern dünyanın hızla tükettiği teknolojik malzemeleri temsil ederken, bunların sanata dönüşmesi atık yönetiminin ve geri dönüşümün gücünü gösteriyor.
- Plastik ve metal atıklarla oluşturulan figürler, sürdürülebilir kalkınma için birlik olmanın ve çevresel duyarlılığın önemini simgeliyor.
- Tokalaşan eller, dayanışma, kalkınma ve ortak vizyonun ifadesi olarak, daha güçlü ve sürdürülebilir bir gelecek için verilen ortak çabanın somut bir yansıması haline geliyor.

Bu eser, atıkların sanata dönüşebileceğini, sanatın ise geleceğe dair güçlü mesajlar verebileceğini gösteriyor.

“Daha temiz bir dünya için, sorumluluk alma ve el ele verme zamanı!”

“Doğanın Taşlarla Yazdığı Hikâye: Erzurum Narman Peri Bacaları”

Doğa, milyonlarca yıl boyunca rüzgârın ve suyun sabırlı elleriyle şekillenmiş Erzurum’un Narman peri bacalarını oluştururken, bu eser de insan eliyle yeniden doğdu. Ancak bu kez, doğadan koparılmış taşlar değil, geri dönüştürülmüş malzemeler aracılığıyla...

- Erzurum’un dağlarından toplanan taşlar, bölgenin kadim geçmişine bir selam niteliğinde,
- Yeşil alanlar için kullanılan plastik ve metal atıklar, insanın doğayla yeniden bağ kurma çabasını simgeliyor,
- Gökyüzünü oluşturan plastik şişeler, çevremizi kirleten atıkların sanat aracılığıyla nasıl bir dönüşüm geçirebileceğini gösteriyor.

Bu eser, doğanın mucizelerini taklit etmeye çalışan insanın, aynı zamanda onu koruma sorumluluğunu da hatırlatan bir anıt gibi. Geçmişten günümüze gelen bu taşların sessizliği, bizlere sürdürülebilir bir gelecek inşa etme çağrısı yapıyor.

“Doğayı koruyarak gelecek nesillere miras bırakmak bizim elimizde!”

“Atıkların Mona Lisa’sı: Geçmiş ve Geleceğin Buluşması”

Leonardo da Vinci’nin ünlü eseri “Mona Lisa”, bu kez modern dünyanın atıklarından yeniden doğuyor. Yüzündeki esrarengiz gülümseme, tüketim toplumunun çöp haline getirdiği nesnelere şekillenerek, zamanın ve insanlığın bıraktığı izleri taşıyor.

- Arka plandaki plastik torbalar, doğaya terk edilen ve yıllarca yok olmayan atıkları,
- Elektronik devrelerden oluşan kıyafet, teknolojinin hızla ilerleyip geride bıraktığı e-atıkları,
- Boncuk ve plastik parçalarla işlenen yüz hatları, doğanın ve insanlığın bütünleşmesini simgeliyor.
- Mona Lisa’nın yüzünde hafif bir hüzün mü var? Yoksa o, bizden geleceğe daha sürdürülebilir bir dünya bırakmamızı bekleyen sabırlı bir umut taşıyor?

Sanat, doğanın dilini konuştuğunda, bizlere sadece onu dinlemek kalır.

“Geri dönüştür, yeniden yarat, doğayı yaşat!”

“Sessiz Bir Çığlık: Atıkların Çığılığı”

Edvard Munch'un ünlü eseri “Çığılık”, bu kez atık malzemelerle bambaşka bir boyut kazanıyor. Asamblaj tekniğıyle yapılan bu çalışma, doğanın ve insanlığın karşı karşıya olduğı ekolojik krizleri anlatan bir görsel çığılığa dönüşüyor.

- Atılmış piller, tükenen doğal kaynakları ve insanın enerji açılığını,
- Plastik atıklarla oluşturulmuş dalgalar, denizlerin ve ekosistemlerin kirlenmesini,
- Gökyüzündeki plastik torbalar, sanayi ve tüketim çılgınlığının çevreye bıraktığı ağır yükü simgeliyor.
- Tablonun ortasında çığılık atan figür, artık yalnızca varoluşsal bir kaygının değil, küresel ısınmanın, doğa tahribatının ve kontrolsüz tüketimin karşısında haykırın bir vicdanın sesi.

Belki de bu çığılık, gelecek nesillerin bize yönelteceğı bir soru: “Daha yeşil bir dünya için ne yaptınız?”

“Sessiz kalma!
Gelecek için farkındalık yarat!”

“Atıklar Arasında Bir Rüya: Yıldızlı Geceler Asamblajı”

Bu eser, Vincent van Gogh'un ölümsüz başyapıtı “Yıldızlı Geceler”i atık malzemelerle yeniden yorumluyor. Ancak burada gecenin büyüleyici yıldızları yalnızca doğanın bir yansıması değil, insan eliyle şekillenmiş atıkların içindeki parlayan umutlar.

- Gökyüzünün kıvrımlı fırça darbeleri, plastik torbalar ve ezilmiş plastiklerden,
- Yıldızlar, atılmış kapaklar ve kablolardan,
- Kasabanın silüeti, oyuncak parçaları ve kırık elektronik devrelerden oluşturuldu.

Bu çalışma, sanatın ve sürdürülebilirliğin nasıl iç içe geçebileceğini gösteriyor. Atıkların yalnızca çöp olmadığını, doğru bir perspektifle bakıldığında yeniden değerlendirilebilecek bir sanat malzemesi olduğunu vurguluyor.

Belki de Van Gogh'un o yıldızlı gecede gördüğü rüya, bizim için bambaşka bir anlam taşıyor: Gelecek nesillere daha temiz bir dünya bırakabilmek için, atıklarımızı sanata, umuda ve farkındalığa dönüştürebilmek.

“Sıfır Atık, Sınırsız Sanat!”

“Denizin Sessiz Çığılı: Caretta Caretta Asamblajı”

Bu eser, denizlerin en kadim yolcularından biri olan Caretta Caretta'nın gözünden, insanlığın doğaya bıraktığı izleri anlatıyor. Erzurum'un sokaklarından toplanan su şişeleri ve Hatay sahillerinden gelen atıklarla oluşturulan bu asamblaj, çevre kirliliğinin sanatsal bir yüzleşmesini sunuyor.

- Dalgalı su efekti için ezilmiş plastik şişeler,
- Kaplumbağanın kabuğunda deniz camları ve taşlar,
- Gözlerinde, onun dünyaya ve insanlığa bakan derin kaygısı...
- Bu çalışmanın her bir detayı, insanoğlunun doğaya karşı sorumluluğunu hatırlatıyor. Caretta Caretta'lar, okyanuslarda binlerce kilometre yol alırken, bizim bıraktığımız plastiklerle ve atıklarla karşılaşiyor. Onların yaşam alanları, bizim tüketim alışkanlıklarımızın bir yansıması haline geldi.

Bir plastik şişe denize atıldığında, yalnızca bir çöp değil, bir canlının hayatına müdahale etmiş oluruz.

“Daha temiz denizler, daha yeşil bir dünya ve sürdürülebilir bir gelecek için sıfır atık hareketine destek verelim!”

“Atıkların Yeniden Doğuşu: İnci Küpeli Kız”

Bu eser, sanat tarihinin en ikonik portrelerinden biri olan Johannes Vermeer'in “İnci Küpeli Kız” tablosunun, günümüzün en büyük çevre sorunlarından biri olan plastik atıklarla yeniden yorumlanmasıdır.

Bir zamanlar sokaklarda, çöplerde veya deniz kenarlarında rastgele atılmış plastik kapaklar, tüpler, elektronik devre parçaları ve bambu çubuklar; şimdi sanata dönüşerek çevre kirliliğine karşı güçlü bir mesaj veriyor.

Tablodaki genç kızın masum ve zamansız güzelliği, bu eserle modern çağın sorumluluklarını da hatırlatıyor. Artık estetik sadece tuvalde değil, sürdürülebilir bir geleceğin de içinde saklı. Her plastik atık, doğru ellerde bir sanat eserine dönüşebilir; yeter ki bakış açımızı değiştirelim.

Bu eser, sadece bir sanat çalışması değil, aynı zamanda bir farkındalık çağırısıdır.

“Daha temiz bir dünya, daha az atık ve daha sürdürülebilir bir gelecek için plastik tüketimini azaltalım ve geri dönüşümü hayatımızın bir parçası haline getirelim.”

“Erzurum’un Sonsuz Döngüsü: Tarih, Doğa ve Geri Dönüşüm”

Bu eser, Erzurum’un simgelerini bir araya getirerek, geçmişten geleceğe uzanan bir döngüyü anlatıyor. Çifte Minareli Medrese, bilimin ve sanatın yükselişini temsil ederken; çift başlı kartal, gücü ve koruyuculuğu simgeliyor. Peri bacaları, doğanın sabırla yarattığı eserler olarak insanın doğayla olan bağını hatırlatıyor.

Eserin merkezindeki geri dönüşüm simgesi, doğanın ve insanlığın sürekli yenilenme ve dönüşme potansiyelini ifade ediyor. Beyaz zemin Erzurum’un soğuk iklimini, ama aynı zamanda bu zorlu koşullarda filizlenen yaşamı simgeliyor. Elektronik atıklardan oluşan detaylar, modern dünyanın çevre üzerindeki etkilerini sorgulatırken, atıkların sanatla değer kazanabileceğini gösteriyor.

Bu Asamblaj, bir mesaj veriyor: Geçmişin mirasını koruyarak, doğanın sonsuz döngüsüne uyum sağlayabiliriz. Geri dönüşüm, hem doğaya hem de insanlığa olan borcumuzu ödemenin anahtarıdır.

“Geri dönüşüm, hem doğaya hem de insanlığa olan borcumuzu ödemenin anahtarıdır.”

“Demirin Sanata Yolculuğu”

Bir zamanlar makine parçaları, zincirler ve atık metaller olarak terk edilmiş bu malzemeler, şimdi birer sanat eserine dönüşerek yeni bir hayat buluyor.

Bu sandalye, sadece bir oturma aracı değil, aynı zamanda yeniden doğuşun bir simgesi. Metalin sertliği, tasarımın zarafetiyle birleşerek bir denge oluşturuyor.

Minderindeki dokular ve renkler, modern yaşamın karmaşıklığını ve çeşitliliğini temsil ediyor. Sandalyenin metalik dokusu, bir yandan insanlığın teknolojik ilerlemesini, diğer yandan bu ilerlemenin çevre üzerindeki etkisini düşündürüyor. Bu eser, her atığın bir potansiyele sahip olduğunu ve yaratıcılıkla sürdürülebilir bir geleceğin mümkün olduğunu hatırlatıyor.

“Yaratıcılıkla sürdürülebilir bir gelecek mümkün!”

“Geleceği Şekillendiren Eller” Metal Atıklardan Heykelin Sanatsal Eleştirisi

“Doğanın Çelikten Sesi: Lale Heykeli”

Bu devasa el, yalnızca bir sanat eseri değil; aynı zamanda insanın doğaya, sürdürülebilirliğe ve geri dönüşüme dair sorumluluğunu temsil eden bir sembol. Erzurum Büyükşehir Belediyesi İklim ve Sıfır Atık Kafe'nin önünde yükselen bu heykel, tüketim kültürünün yarattığı enkazdan yeniden doğuşun bir ifadesi.

El, insanlığın üretme, inşa etme, değiştirme ve dönüştürme gücünü temsil eder. Ancak bu el, doğanın bizlere sunduğu kaynakları sömüren değil, koruyan ve dönüştüren bir çağrıyla içinde barındırıyor. Endüstriyel atıklardan yapılan bu heykel, yok olmaya mahkûm metal parçalarına yeni bir anlam kazandırarak “sıfır atık” felsefesini sanata taşıyor.

Aynı zamanda insanın doğayla uyum içinde bir dünya kurması gerektiğini hatırlatan bir mesaj niteliğinde: “Geleceğimiz bizim ellerimizde.” Eğer bu eli yıkıcı değil, yaratıcı bir güce dönüştürebilsek, atıklarımızı sanatla ve bilinçle birleştirerek daha yaşanabilir bir dünya yaratabiliriz.

Bu heykel, insanın sorumluluğunu üstlenmesi gerektiğini hatırlatan bir manifesto gibi, kentin ortasında yükseliyor. Doğayı tüketen değil, onu koruyarak sürdürülebilir bir gelecek inşa eden ellerin önemini vurguluyor.

“Geleceğimiz bizim ellerimizde.”

Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Lale, zarafetin, yeniden doğuşun ve doğal güzelliğin simgesi olarak bu defa çelikten bir formda hayat buluyor. Erzurum'un sıfır atık kafe parkında yükselen bu lale heykeli, metal atıklardan yaratılarak doğanın dayanıklılığını ve insan eliyle yaratılan güzellikleri sembolize ediyor.

Toplanan metal atıklardan titizlikle işlenerek yapılan bu eser, geri dönüşümün yalnızca atıkları dönüştürmek değil, aynı zamanda estetik bir mesaj taşıyabileceğini gösteriyor. Lalenin dik duruşu, doğaya olan saygıyı ve sürdürülebilir bir geleceğe olan inancı simgeliyor.

Bu heykel, insanlara şu çağrıyla yapıyor:

“Doğanın ihtişamını korumak için elimizden geleni yapmalı ve atıklarımızı geri dönüştürerek yeni bir yaşam vermeliyiz. Metalden de olsa, doğanın sesini her yerde duyurabiliriz.”

“Derinlerden Gelen Çağrı: Balık Heykeli”

Bu balık heykeli, denizlerin ve okyanusların sesi olmak için yükseliyor. Metal ve plastik atıklardan oluşan bu eser, çevre kirliliği ve iklim değişikliğinin su altı ekosistemlerine verdiği zarara dikkat çekiyor. Aynı zamanda, atıkların geri dönüşüm yoluyla sanata ve farkındalığa dönüşebileceğini kanıtıyor.

Balığın parlak renkleri ve enerjik duruşu, yaşamın tüm zorluklara rağmen devam etme gücünü temsil ediyor. Ancak kullanılan plastik ve metal atıklar, doğanın bu direncini tehdit eden insan etkisinin bir göstergesi. Bu eser, denizlerimizin ve içerdikleri hayatın korunması için kolektif bir çaba çağrısı yapıyor.

Erzurum'un sıfır atık kafesinin önünde sergilenen bu heykel, sadece bir sanat eseri değil, aynı zamanda bir uyarı niteliğinde. Her geçen gün artan deniz kirliliğine karşı, daha bilinçli adımlar atmamız gerektiğini hatırlatıyor. Gelecek nesillere temiz sular bırakabilmek için atıklarımızı dönüştürmenin ve doğaya sahip çıkmanın önemini vurguluyor. Bu balık, herkese şu mesajı iletiyor:

“Doğa, yeniden doğabilir;
yeter ki ona ikinci bir şans verelim.”

“Yükseklerden Gelen Mesaj: Zürafa Heykeli”

Bu zürafa heykeli, uzun boyu ve zarif duruşuyla doğanın güzelliğini ve çevre bilincini simgeliyor. İki ay boyunca özenle işlenen bu eser, bir zamanlar metal atık olarak değerlendirilen parçaların yeni bir hayata dönüşmesinin bir örneği. Heykel, çevremize karşı olan sorumluluğumuzu yükseklerden bir çağrı olarak sunuyor.

Zürafanın uzun boynu, tıpkı doğanın insanlığa ulaşmaya çalışan sesi gibi, daha yeşil ve sürdürülebilir bir dünya için yükseliyor. Kullanılan malzemeler, geri dönüşümün yalnızca çevreyi koruma değil, aynı zamanda sanatsal bir ifade biçimi olabileceğini gösteriyor.

Erzurum'un sıfır atık kafe parkında yer alan bu eser, çevre bilincine dikkat çekmekle kalmıyor, aynı zamanda gelecek nesillere daha yaşanabilir bir dünya bırakmanın önemini vurguluyor. Zürafanın göğe uzanan duruşu, herkese şu mesajı iletiyor:

“Yüksek hedefler koyarak, çevremizi ve
dünyamızı koruyabiliriz.”

“Yükseklerden Gelen Mesaj: At Heykeli”

“Zarafetin Demir Kanatları”

Bu heybetli at heykeli, bir zamanlar atıl durumdaki metal parçaların, sanatın gücüyle hayata döndüğü ve geleceğe umut taşıdığı bir dönüşüm hikayesini anlatıyor. Erzurum’un sıfır atık kafesinin önünde gururla yükselen bu eser, özgürlüğün, gücün ve sürdürülebilir bir geleceğin simgesi olarak yer alıyor.

Erzurum’un sokaklarından toplanan metal atıklardan özenle oluşturulan bu heykel, insanlığın doğaya karşı sorumluluğunu hatırlatıyor. Üç aylık yoğun bir çalışmanın ürünü olan bu eser, geri dönüşümün sadece bir çevre hareketi değil, aynı zamanda bir sanat ve bilinç çağrısı olduğunu gösteriyor.

Atın güçlü ve özgür duruşu, doğanın korunması için kolektif çabalarımızın bir simgesi. Gelecek nesillere daha yeşil, daha yaşanabilir bir dünya bırakma idealini temsil ediyor. Her bir parçası, doğayla uyum içinde yaşamanın, çevreye duyarlı bir geleceği inşa etmenin mümkün olduğunu kanıtıyor. Bu heykel, herkese şu çağrışı yapıyor:

“Gelecek, sadece bugünkü eylemlerimizle şekillenir. Atıklarımızı dönüştürerek daha temiz bir çevre, daha parlak bir yarın ve doğayla barışık bir dünya yaratabiliriz.”

Bir zamanlar sıradan çatal ve metal atık parçaları olarak kullanılan malzemeler, bu heykelde yeniden hayat buluyor. Flamingonun zarif duruşu, doğanın inceliğini ve dengesini simgelerken, kullanılan atıklar modern dünyanın kaotik izlerini temsil ediyor. Heykel, geri dönüşümün sadece bir işlem değil, aynı zamanda bir sanat olduğunu gösteriyor.

Flamingonun uzun boynu ve narin duruşu, estetiğin ve doğanın güzelliğinin her yerde bulunabileceğini hatırlatıyor. Metalin soğuk sertliği, sanatçının dokunuşuyla bir zarafete dönüşüyor ve şu mesajı veriyor:

“Atıklar, yeniden değerlendirildiğinde sanat ve hayata dönüşebilir.”

Sanatın Dirilişi: Metal Atıklardan Zambak Heykeli

Bu eser, doğanın zarafetini ve insan yapımı materyallerin sertliğini bir araya getiren güçlü bir metafor niteliğinde. Metal atıklardan yeniden hayat bulan bu zambak, doğanın kendini yenileyen ruhunu simgeliyor. Aynı zamanda, modern dünyanın tüketim alışkanlıklarına meydan okuyan bir sanat eseri olarak karşımıza çıkıyor.

Zambak, saflığın ve yeniden doğuşun sembolüdür. Ancak burada, endüstriyel atıklardan şekillendirilmiş olması, insanın doğayla kurduğu karmaşık ilişkiyi gözler önüne seriyor. Kaybolmuş ve yok olmaya mahkûm malzemeler, burada bir sanat eserine dönüşerek zamanın ve tüketimin ötesine geçiyor.

Bu eser bize şu soruları sorduruyor: Gerçek güzellik nedir? Yalnızca doğal olan mı yoksa dönüşümün ve yeniden kazanımın yarattığı estetik mi? Çöp olarak görülen malzemeler bir araya gelip kalıcı ve anlamlı bir sanat eserine dönüşebilir mi?

Bu zambak, insanın doğaya verdiği zararı hatırlatırken, aynı zamanda sürdürülebilir bir dünyanın mümkün olduğunu da gösteriyor. Atıklarımızın sanata ve estetiğe dönüşebileceğini, yaratıcılığın tüketim kültürüne meydan okuyabileceğini anlatıyor. Geleceğin dünyasını nasıl şekillendireceğimiz bizim elimizde.

“Belki de artık sadece tüketen değil,
dönüştüren bireyler olmamızın zamanı
gelmiştir.”

Dijital Atıklardan Doğan Bilgelik: Sıfır Atık Fil Heykeli

Bu eser, sıfır atık, sürdürülebilirlik ve çevre duyarlılığı temalarının güçlü bir yansıması. Sanatçı, hurdaya ayrılmış metal parçaları, eski bilgisayar kasaları ve elektronik devre kartlarını kullanarak modern dünyanın çöp haline gelen mirasını bilgeliğin ve hafızanın sembolü olan fil formunda yeniden inşa ediyor.

Fil, doğada uzun ömrü ve güçlü hafızasıyla bilinir. Ancak burada, metal ve elektronik atıklardan oluşan bu heykel, insanlığın unutmaya yüz tuttuğu bir hafızaya işaret ediyor: Çevreye verdiğimiz zarar, kontrolsüz tüketim alışkanlıklarımız ve hızla büyüyen e-atık dağları. Filin sağlam ve güçlü duruşu, sürdürülebilir bir gelecek inşa etme sorumluluğumuzu hatırlatıyor.

Heykelin sırtında yer alan cam mozaikler, doğanın renklerini ve yaşam döngüsünün sürekliliğini temsil ediyor. Sert metal gövde, doğaya karşı insan eliyle yaratılmış yıkımı, mozaiklerin canlı desenleri ise geri dönüşüm ve onarım yoluyla mümkün olan dönüşümü simgeliyor. Bu eser, atıkların bir son olmadığını, bilinçli dönüşümle yeni bir başlangıca evrilebileceğini vurguluyor. Sanatçının mesajı net: Doğa bizden sadece tüketmemizi değil, koruyup yeniden şekillendirmemizi bekliyor. Atıkları sanata, geçmişi sürdürülebilir bir geleceğe dönüştürmek elimizde.

“Sorumluluk bizde: Unutmak mı,
dönüştürmek mi? ”

“Sanatın İşlevsellikle Buluştuğu Nokta: Metal Atıklardan Peçetelik ve Havluluk”

Bu eserler, işlevselliği ve sanatı birleştirerek sürdürülebilir tasarımın güçlü bir örneğini sunuyor. Hurdaya çıkmış metal parçalar, burada yalnızca yeniden hayat bulmakla kalmıyor, aynı zamanda sanatsal bir anlatıya dönüşüyor.

İnsan formunu andıran figürler, tüketim toplumunun yükünü taşıyan bireyleri temsil ediyor olabilir. Endüstriyel atıkların her geçen gün arttığı bir dünyada, insanlığın kendi yarattığı çöplerin esiri olduğu gerçeğiyle bizi yüzleştiriyor. Ancak bu figürler, atıklardan doğmuş olmalarına rağmen, yıkımı değil, dönüşümü simgeliyor. Onlar, yeniden kullanımı ve sürdürülebilir bir gelecek için yaratıcı çözümleri temsil eden sanatsal birer simge haline gelmiş.

Bu eserler bize şu soruyu sorduruyor: Günlük hayatımızda ne kadar çöp üretiyoruz ve bunları nasıl yeniden değerlendirebiliriz? Belki de artık sadece tüketen değil, dönüştüren bireyler olmamızın zamanı gelmiştir.

“Belki de artık sadece tüketen değil, dönüştüren bireyler olmamızın zamanı gelmiştir.”

“Hatıraların İkinci Hayatı: Oyuncak Sandalyeler”

Bu sandalyeler, bir zamanlar çocukların neşesi olan oyuncakların, artık yeni bir anlam ve işlev kazandığı bir dönüşüm hikayesini anlatıyor. Renkli, eğlenceli ve sürprizlerle dolu bu tasarım, herkesin bir parçası olduğu bir çevre mesajı taşıyor.

Sandalyenin üzerindeki oyuncaklar, bireylerin çocukluk hatıralarını canlandırırken, aynı zamanda atıkların sanata dönüştüğü bir çağrıyı temsil ediyor. Bu sandalyeler sadece oturmak için değil, aynı zamanda herkesin selfie çekip bu dönüşüm hikayesini paylaşarak çevre bilincine katkı sağlaması için tasarlandı. Her oturuş, bir hatırayı canlandırıyor; her selfie, bir farkındalık mesajını yayıyor. Bu sandalyeler, hem nostalji hem de sürdürülebilirliğin eğlenceli bir sembolü.

“Kullanılmış ya da unutulmuş olan her şey, doğru ellerde yeniden hayata dönebilir.”

“Özel Çiçek ve Saksı”

Bu eser, geri dönüşüm ve sanatı birleştirerek çevresel farkındalığı ön plana çıkaran etkileyici bir çalışmadır. Çaydanlıktan oluşturulan çiçek dalları ve saksı, modern tüketim kültürüne karşı sessiz bir protesto niteliğindedir.

Sanat ve Çevre Duyarlılığı:

Paslı çaydanlıklar doğaya verilen zararın, yapay yeşillikler ise yeniden doğuşun simgesidir. Estetikle çevre bilincini bir araya getirir.

Sanatsal Mesaj ve Anlam:

Günlük eşyaların çevre sorunlarına dair eleştirel bir dille yeniden yorumlanmasıdır. Her katmanı geçmişten bugüne uzanan bir dönüşümü yansıtır.

Sürdürülebilirlik Vurgusu:

Kullanılmayan mutfak gereçlerinin sanatla değerlendirilmesi, sıfır atık yaklaşımının yaratıcı bir örneğidir. Atık değil, anlam üretilmiştir.

“Atık değil, anlam üretilmiştir.”

“Hatıraların Deseni”

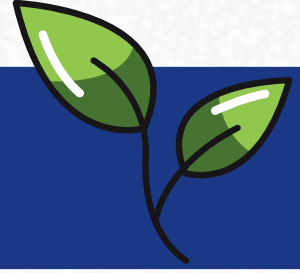

Bu minder, her biri geçmişten bir iz taşıyan tekstil parçalarının bir araya gelmesiyle hayat buldu. Belki birinin eski perdesinden bir parça, belki bir başkasının kıymetli bir elbisesinden bir hatıra...

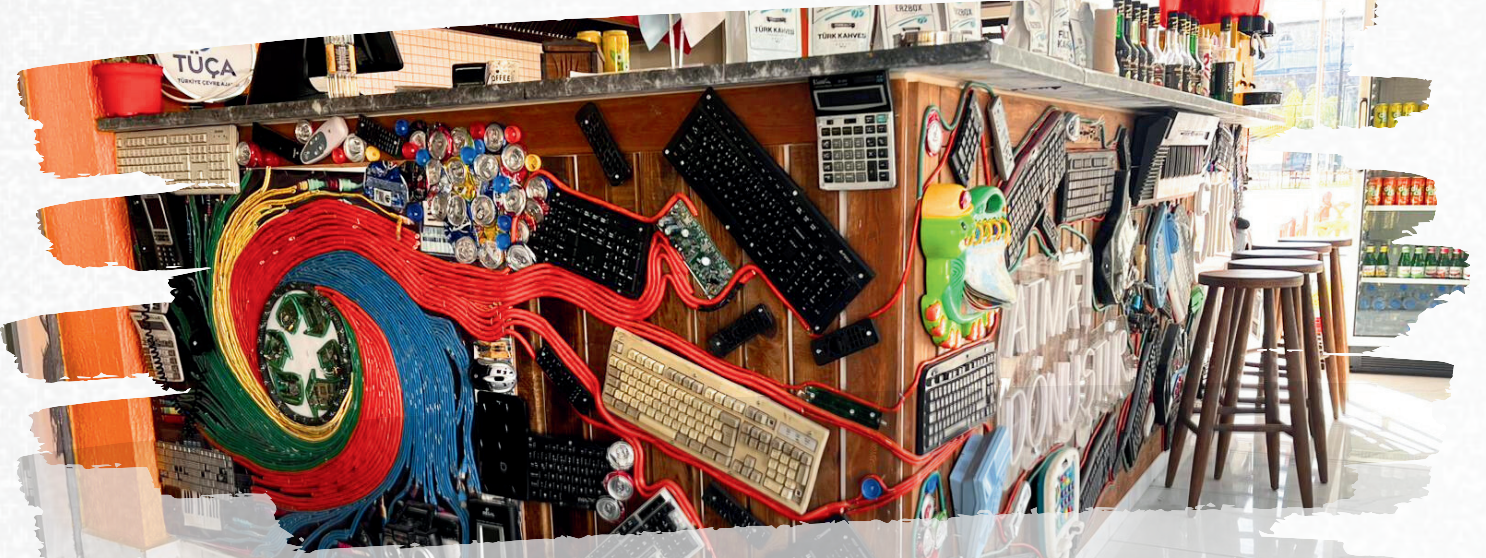
Her dikiş, bu parçaları birbirine bağlarken sadece fiziksel bir bütünlük değil, aynı zamanda bir duygu ve geçmiş öyküsü örüyor.

Bu minder, atık olarak görülen materyallerin aslında hayatın renklerini ve dokularını taşıdığını hatırlatıyor.

“Geri dönüşüm, hem doğaya hem de insanlığa olan borcumuzu ödemenin anahtarıdır.”

“Köklerden Geleceğe - Workshop Masası”

Bu masa, sadece bir çalışma alanı değil, doğanın ve insanın birlikte oluşturduğu bir ekolojik anıttır. Samandağ sahilinden toplanan kamış kökleri ve ahşap atıklarıyla şekillenen bu eser, sürdürülebilir sanat ve ileri dönüşüm felsefesinin fiziksel bir manifestosu olarak karşımıza çıkıyor.

• Doğanın Yansıması:

Bu masa, sadece bir çalışma alanı değil; doğayla insanın ortaklaşa yarattığı ekolojik bir anıttır. Samandağ sahilinden toplanan kamış kökleri ve ahşap atıklarıyla şekillenen bu eser, sürdürülebilir sanat ve ileri dönüşümün somut bir yansımasıdır. Her kök, doğanın akışkanlığını ve zamanın izlerini taşır; dalların dolanışı, yaşamın ve ekosistemlerin iç içe geçmiş yapısını simgeler.

• İleri Dönüşümün Atölyesi:

Bu masa, atıkların sanatla yeniden hayat bulduğu bir platformdur. Burada çalışan her birey, sadece üretim yapmaz; aynı zamanda doğaya karşı sorumluluğunu da hisseder.

• Denge ve Doğa:

Masadaki düzensiz gibi görünen yapı, doğadaki kusursuz dengeyi hatırlatır. Atık parçalar, sanatla birleşerek varoluşlarını yeni bir boyuta taşır. Tıpkı doğada hiçbir şeyin boşa gitmediği gibi, bu masa da sıfır atık bilincini temsil eder.

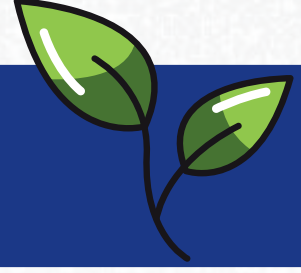
• Sanat ve Sürdürülebilirlik:

Sürdürülebilir üretimin ve yeniden kullanımın sembolüdür. Üzerinde üretilecek her eser, doğadan aldığımızı doğaya geri verme düşüncesinin bir yansımasıdır.

Sonuç: Köklerden Geleceğe

Bu masa, doğa ve insanın birlikte sürdürülebilir bir gelecek inşa edebileceğinin güçlü bir ifadesidir. Kökler geçmişti, geri dönüştürülmüş ahşaplar bugünü, sanatçılar ise geleceği temsil eder.

Sadece bir masa değil; aynı zamanda bir bilinç dönüşümünün başlangıç noktasıdır.

“Metal Atıklardan Oluşturulan Arı ve Petek Heykeli Üzerine Sanatsal Eleştiri”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Sürdürülebilirliğin ve Ekolojik Dengenin Sessiz Çalışanları;

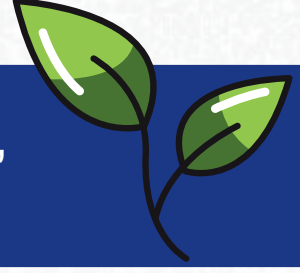
Bu heykel, doğanın en büyük mühendislerinden biri olan arıyı, insan eliyle üretilmiş metal atıklardan yeniden inşa ederek, ekolojik dengenin ne denli kırılgan olduğunu vurguluyor. Sanayi atıklarının ve geri dönüştürülmüş metal parçaların bir araya getirilmesiyle oluşturulan arı figürü, doğanın insan eliyle nasıl değiştirildiğini gözler önüne seriyor. Heykel, sadece bir sanat eseri değil, aynı zamanda bir uyarıdır: Doğanın en küçük işçileri olan arılar yok olursa, insanlık da sürdürülebilir bir geleceği kaybedecektir.

Arının vücudu, somunlar, vidalar, dişliler ve makine parçalarıyla oluşturulmuş, bu da onun yapay ve doğal arasındaki köprü rolünü simgeliyor. Petek kısmında kullanılan somunlar ise, arıların hassas ve mükemmel altıgen yapılarının insanın sanayi atıklarıyla nasıl iç içe geçtiğini anlatıyor. Buradaki petek formu, aslında sürdürülebilir bir döngünün en güzel metaforlarından biridir. Ancak bu petekler artık doğanın değil, sanayinin izlerini taşıyor.

Arı, doğanın devamlılığı için kritik bir unsurdur. Polen taşıyarak bitkilerin çoğalmasını sağlar, ekosistemin döngüsünü devam ettirir. Ancak günümüzde aşırı tarım, pestisitler, kentleşme ve iklim değişikliği nedeniyle arı popülasyonları hızla azalıyor. Bu eser, bize şu soruyu sorduruyor: Doğanın dengesini bozan atıklarımız, bir gün onu tamamen yok eder mi?

Bu heykel, yalnızca geri dönüşümün bir örneği değil, aynı zamanda doğaya verdiğimiz zararın bir yansımasıdır. Sanayileşme ve modernleşme yolunda ilerlerken, doğayı ve en önemli çalışanlarını, arıları unutmamak gerektiğini hatırlatan bir sembol haline geliyor. Gelecek nesillere aktarabileceğimiz en büyük miras, doğayı koruma bilinci ve ekolojik farkındalık olacaktır.

Doğanın dengesini bozan atıklarımız, bir gün onu tamamen yok eder mi?

“Metal Atıklarla Masa Ayağı – Sanatsal Eleştiri”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Bu eser, modern tüketim toplumunun ardında bıraktığı metal atıkların yeniden hayat bulduğu, sanata dönüşen bir tasarım harikası. Geleneksel masa formunun ötesinde, sağlam bir duruş sergileyen bu masa ayağı, bir ayakkabıdan yükselen sütunvari yapısıyla insanoğlunun ilerleyişini ve sürdürülebilirliğe duyulan ihtiyacı anlatıyor.

Simgesel Anlam:

Metal, geçmişin ve sanayileşmenin bir kalıntısı olarak burada yalnızca işlevselliği temsil etmiyor; aynı zamanda dönüşümün, yeniden üretimin ve atıkların estetikle nasıl bir araya gelebileceğinin kanıtı niteliğinde. Ayakkabı motifi, insanın yeryüzündeki izlerini ve doğa üzerindeki etkisini hatırlatırken, masanın dengeli ve sağlam yapısı sürdürülebilirliğin önemini vurguluyor.

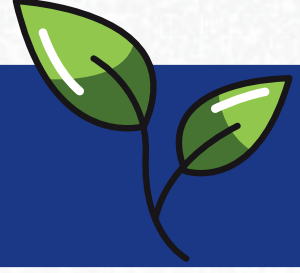
Sanatsal ve Çevresel Perspektif:

Bu eser, ‘atık’ kavramının sorgulanmasını sağlarken, izleyiciyi sanayi toplumunun getirdiği tahribatın farkına varmaya davet ediyor. Aynı zamanda geri dönüşüm ve ileri dönüşüm (upcycling) süreçlerinin yalnızca çevresel bir gereklilik değil, aynı zamanda sanatsal bir ifade biçimi olduğunu gözler önüne seriyor. Eski metal parçaların birleşimi, zamanın izlerini taşıırken, dönüştürülerek fonksiyonel ve estetik bir yapı oluşturması, sürdürülebilir sanatın en iyi örneklerinden biri haline geliyor.

Sonuç:

Bu masa ayağı, bir heykel niteliği taşıyor ve izleyiciyi sadece bir mobilya tasarımı olarak değil, bir mesaj olarak düşünmeye teşvik ediyor. Geçmişin izlerini taşıyan metal artıklar, modern dünyaya ait bir anlatı oluştururken, aynı zamanda yeni bir başlangıcın, sıfır atık felsefesinin ve sürdürülebilir bir geleceğin de habercisi oluyor.

Sanayi toplumunun getirdiği tahribatın farkına varmaya hazır mısınız?

“Metal Atıklardan Balık Figürlü Masa Ayağı – Sürdürülebilirliğin Sanatsal İfadesi”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Balık, doğanın en eski ve en dirençli sembollerinden biridir. Hayatın kaynağı olan suyla özdeşleşen bu canlı, akışkanlığı, dönüşümü ve doğanın kendini sürekli yenileyebilme gücünü temsil eder. Ancak bu eser, yalnızca estetik bir figür değil; aynı zamanda insanın çevreyle ilişkisini yeniden sorgulatan bir sanat manifestosudur.

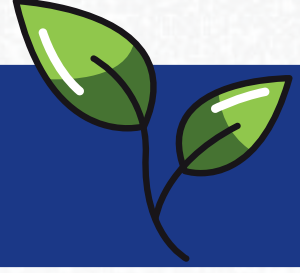
Metal atıklardan şekillenen bu balık figürlü masa ayağı, sanayileşmenin ve tüketim kültürünün doğaya bıraktığı izleri sanata dönüştüren güçlü bir anlatıdır. Balığın gövdesinde kullanılan dişliler, vidalar, zincirler ve diğer metal parçalar, bir zamanlar işlevini yitirmiş sanayi atıklarıdır. Ancak sanatçının elinde bu atıklar, suyun içinde özgürce süzülen bir balığa dönüşerek yeniden hayat bulmuştur. Bu durum, geri dönüşümün sadece ekolojik bir gereklilik olmadığını, aynı zamanda estetik bir yaratıcılıkla nasıl birleştirilebileceğini de kanıtıyor.

Bu eser, sıfır atık felsefesini içselleştiren bir tasarım olarak, sürdürülebilir sanatın ne denli etkileyici olabileceğini gözler önüne seriyor. Balık, burada yalnızca doğanın bir parçası olarak değil, aynı zamanda insanın doğaya karşı sorumluluğunu hatırlatan bir simge olarak karşımıza çıkıyor. Günümüzde okyanusları, gölleri ve nehirleri plastik ve metal atıklarla kirlettiğimiz bir dünyada, bu masa ayağı adeta bir uyarı niteliği taşıyor: Doğayı kirletirsek, yaşam döngüsünü de bozarız.

Sanatçının bu tasarımında dikkate değer bir başka unsur ise malzeme ile form arasındaki güçlü kontrast. Balığın kıvrımlı ve organik yapısı, sert ve endüstriyel metal malzemelerle oluşturularak ironik bir karşıtlık yaratıyor. Bu, insanın doğaya müdahalesini ve endüstriyel atıkların çevre üzerindeki etkisini görselleştiren bilinçli bir tercih. Metalin sertliği ile balığın akışkan formu arasındaki bu gerilim, doğayla uyum içinde yaşamak yerine onu tüketmeye devam edersek karşılaşacağımız çelişkili geleceği simgeliyor.

Masa ayağının taşıdığı yük, yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda ideolojik bir ağırlık da barındırıyor. Bu eser, bir çağrı niteliğinde: Doğayı tüketmek yerine, onunla birlikte var olmayı öğrenmeliyiz. Sürdürülebilir sanatın güçlü bir örneği olan bu tasarım, geri dönüşümün yalnızca çöpleri azaltmak değil, aynı zamanda yeni bir bakış açısı geliştirmek anlamına geldiğini bizlere hatırlatıyor. “Sanat, insanı değiştirmek için bir araçtır.” İşte bu balık figürlü masa ayağı, tam da bunu yapıyor: Geri dönüştürülmüş atıklardan hayat bulan bir tasarım olarak, bizi çevre duyarlılığı konusunda düşünmeye ve harekete geçmeye teşvik ediyor.

Doğayı kirletirsek, yaşam döngüsünü de bozarız!

“Metal Atıklardan Masa Ayağı Döngüselliğin ve Sanatın Buluşması”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Bu masa ayağı, sürdürülebilir sanat anlayışının bir göstergesi olarak, işlevini yitirmiş metal atıkların yeniden anlam kazanmasını sağlıyor. Geometrik bir küre formunda yükselen bu tasarım, endüstriyel atıkların doğaya bırakılan izlerini sanatsal bir kompozisyonla dönüştürüyor. Kaynak, somun, dişli, vida gibi sanayi artıklarından oluşan bu yapı, hem mimari bir güç hem de estetik bir zarafet barındırıyor.

Döngüsel Ekonominin Temsili

Bu masa ayağı, endüstriyel tasarımın doğaya verdiği zarara dikkat çekerken, aynı zamanda döngüsel ekonominin bir temsilcisi olarak işlev görüyor. Kaynak noktaları ve bağlantılar, metalin soğuk ve sert doğasını yumuşatarak, süreklilik ve yeniden doğuş fikrini vurguluyor. Masa ayağının küresel formu, doğanın sonsuz döngüselliğini temsil ederken, üzerinde yükselen masa tablasının mozaik dokusu, sanatın ve doğanın iç içe geçişini simgeliyor.

Sanayi ve Doğanın Buluşması

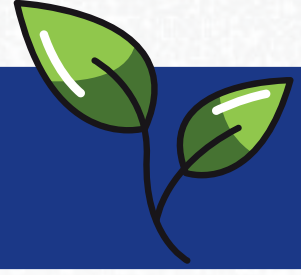
Üzerindeki mozaik detaylarla birleşen bu metal yapı, sanayinin ve doğanın bir arada nasıl var olabileceğini sorguluyor. Masa yüzeyindeki renkli, çiçek desenli mozaik, doğanın organik ve canlı yapısını temsil ederken; tabanın metalik, soğuk ve düzenli formu, insan yapımı dünyanın keskinliğini gösteriyor. Bu iki zıt unsurun aynı form içinde birleşmesi, insanın doğa ile uyum içinde yaşayabileceğine dair bir mesaj veriyor.

İleri Dönüşümün Estetik Dili

Atıklardan üretilen bu masa ayağı, sadece çevresel sürdürülebilirliği teşvik etmekle kalmıyor, aynı zamanda ileri dönüşümün estetik olarak da güçlü bir ifade biçimi olabileceğini kanıtlıyor. Bu masa, bir çöp yığını olmaktan çıkıp sanatsal bir nesneye dönüşen materyallerin hikayesini anlatıyor. Günümüzün hızlı tüketim alışkanlıklarına karşı bir tepki niteliğinde olan bu eser, atıkların sanata dönüşerek hem işlevsel hem de görsel bir değere sahip olabileceğini kanıtlıyor.

Bu tasarım, sürdürülebilir tasarımın ve ileri dönüşüm sanatının bir zaferi olarak, atıkların bile estetik bir dille yorumlanabileceğini gösteriyor. Metal ve mozaik arasında kurulan bu denge, insanoğlunun doğayla uyum içinde yaratabileceği güzelliğin bir yansımasıdır.

Günümüzün hızlı tüketim alışkanlıklarına karşı bir tepki niteliğinde olan bu eser, atıkların sanata dönüşerek hem işlevsel hem de görsel bir değere sahip olabileceğini kanıtıyor.

“Kaplumbağa Figürlü Masa Ayağı – Sabır, Doğa ve Sürdürülebilirlik Üzerine Bir Yorum”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Bu masa ayağı, kaplumbağa figürüyle zamana direnen doğayı, sabrı ve sürdürülebilir yaşamın önemini vurgulayan güçlü bir sanat eseri olarak öne çıkıyor. Endüstriyel atıklardan oluşan bu heykelsi masa ayağı, insan üretiminin doğaya verdiği etkiyi sorgularken, ileri dönüşümün sanatsal bir ifadesi olarak karşımıza çıkıyor.

Kaplumbağa: Direnç ve Sürdürülebilirliğin Sembölü

Kaplumbağa, doğanın en kadim sakinlerinden biridir. Yavaş ilerleyişi, uzun ömrü ve kabuğuyla doğanın kendini koruma mekanizmalarını simgeler. Bu masa ayağında kaplumbağa figürünün kullanımı, sürdürülebilirliğin aceleye gelmeyen bir süreç olduğunu ve ancak bilinçli adımlarla gerçek dönüşümün sağlanabileceğini ifade eder. Metalin soğuk ve sert yapısına rağmen, kaplumbağanın yuvarlak hatlarının korunması, bu iki zıt dünyanın birleşimini temsil eder.

Endüstriyel Atıklardan Doğaya Saygı

Kaplumbağanın kabuğunu oluşturan somunlar, dişliler, vida ve metal parçalar, modern endüstriyel atıkların bir yansımasıdır. Bu atıklar doğada yüzlerce yıl bozulmadan kalabilir ve ekosisteme zarar verebilir. Ancak burada bu materyaller, sanatın bir parçasına dönüşerek tekrar işlevsellik kazanıyor. Böylece, yok edilmek yerine yeniden kullanılarak doğaya verilen zarar en aza indiriliyor.

Denge ve Fonksiyonellik: Geleneksel ve Modernin Buluşması; Masanın üst kısmında yer alan çiçek motifli mozaik desen, kaplumbağanın yaşam alanı olan doğaya bir gönderme niteliği taşıyor. Metal atıkların sertliği ile mozaik sanatının renkli zarafeti arasındaki kontrast, doğanın ve insan yapımı dünyanın nasıl bir arada var olabileceğini gösteriyor. Masanın sağlam ve dengeli duruşu, kaplumbağanın güçlü ve istikrarlı yapısıyla bütünleşiyor.

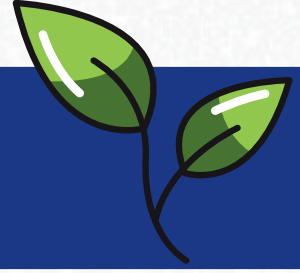
Bir Mesaj Olarak Sanat :

Bu eser, bir mobilyadan çok daha fazlasıdır. Bir mesaj taşır, bir sorumluluk hatırlatır. Sürdürülebilir tasarımın gücünü vurgulayarak, atıkların sanata dönüşebileceğini ve her nesnenin yeniden kullanılabilir olduğunu gösterir. Doğaya ve çevreye duyarlı bir gelecek için, kaplumbağa gibi sabırlı ama kararlı adımlarla ilerlemenin gerekliliğini vurgular.

Bu tasarım, doğaya karşı sorumluluğumuzu hatırlatan bir sanat eseri olarak, hem işlevsel hem de ilham verici bir obje olma özelliği taşıyor. Zamanın ve doğanın tanığı olan kaplumbağa, burada bir masa ayağı olarak insan hayatına dokunmaya devam ediyor.

Atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

“Özel orta Sehpa”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Bu eserler sıfır atık sanatının en çarpıcı örneklerinden biri olarak, doğanın ve insanın karşılıklı etkileşimini vurgulayan bir sanat manifestosu niteliği taşıyor. Selfie alanı için oluşturulmuş özel orta sehpa, yalnızca bir mobilya değil, aynı zamanda bir farkındalık nesnesi olarak tasarlanmış.

Sanatsal Eleştiri ve Yorum ;

Bu eserde eski oyuncaklar, metal atıklar, elektronik parçalar ve doğadan toplanan çeşitli nesnelere bir araya getirilerek, modern dünyanın tüketim alışkanlıkları ve sürdürülebilirlik arasındaki denge sorgulanıyor. Mini oyuncak figürleri, insanın doğaya karşı sorumluluğunu ve oyun çağında başlayan çevre bilincini simgeliyor. Çocukların atıklarla dolu bir dünyada büyüdüğünü gösteren bu kompozisyon, bir yandan nostaljik bir his uyandırırken, diğer yandan mevcut tüketim alışkanlıklarımızı sorgulamamızı sağlıyor.

Sıfır Atık ve Geri Dönüşüm Mesajı ;

Sanatçının atık malzemeleri estetik bir bütünlük içinde değerlendirmesi, ‘çöp’ olarak gördüğümüz nesnelere aslında ne kadar büyük bir potansiyele sahip olduğunu kanıtıyor. Eserde metal dişliler, eski makine parçaları ve elektronik devreler, bir tür modern doğa tasviri oluşturuyor. Doğal yaşamın yavaş yavaş teknolojik kalıntılarla çevrelendiğini vurgulayan bu tasarım, sürdürülebilirlik mesajını en güçlü şekilde izleyiciye aktarıyor.

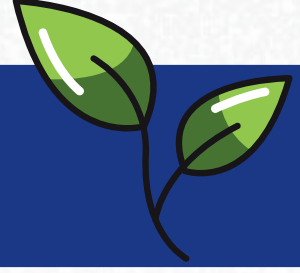
İnsan ve Doğa İlişkisi ;

Merkezde yer alan küçük ağaç formu, doğanın hala yaşamak için mücadele ettiğini, ancak bu mücadelenin giderek zorlaştığını gösteriyor. Metal atıkların ve plastik oyuncakların arasında sıkışmış bu figür, doğaya verilen zararların sembolik bir temsili olarak okunabilir. Elektronik atıkların arasında kalan minyatür insan figürleri ise, insanlığın kendini bu kaotik atık dünyasının içine nasıl hapsedtiğini anlatıyor.

Bu eser, sanatı bir farkındalık aracı olarak kullanarak, izleyiciyi düşünmeye ve harekete geçmeye davet ediyor. Her ne kadar selfie çekmek için tasarlanmış bir sehpa gibi görünse de, eserin asıl mesajı şu soruyu sorduruyor: “Selfie çekerken aramızda ne bırakıyoruz?”

Sanatçının atık malzemeleri estetik bir bütünlük içinde değerlendirmesi, ‘çöp’ olarak gördüğümüz nesnelere aslında ne kadar büyük bir potansiyele sahip olduğunu kanıtıyor.

“Hayat Ağacı-1” Üzerine Sanatsal Bir Değerlendirme

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Zamanın içinden geçen teller, kablolar, elektronik devreler... Bir zamanlar bilgi taşıyan, haberleşmeyi sağlayan, hayatı kolaylaştıran araçlar, şimdi kökleri toprağa uzanan bir ağacın damarları gibi yeniden hayat buluyor. “Hayat Ağacı” isimli bu rölyef, sadece sanatsal bir ifade değil, aynı zamanda sürdürülebilirlik kavramının somut bir manifestosu.

Bu eser, tüketim çılgınlığına karşı bir direniş olarak okunabilir. Köklerinden dallarına kadar uzanan kablolar, insanlığın teknolojiye olan bağımlılığını ve doğayla olan karmaşık ilişkisini simgeliyor. Teknolojik atıklar, zaman içinde değersizleşmiş ve unutulmuşken, burada sanata dönüşerek yeni bir kimlik kazanıyor. Böylece, “atık” kavramı sorgulanıyor: Gerçekten atık olan nedir? Kullanılmayan bir şey mi, yoksa insanın bilinçsizce yok ettiği doğal denge mi?

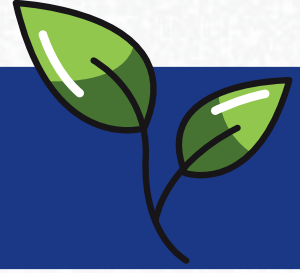
Dallarında açan çiçekler, plastik, metal, cam ve elektronik devrelerden oluşuyor. Doğal çiçeklerin yerini alan bu sentetik unsurlar, modern çağın ekolojik tahribatını gözler önüne sererken, aynı zamanda doğanın kendini yenileyebilme kapasitesine duyulan umudu da içinde barındırıyor.

Bu eser, yalnızca bir sanat çalışması değil, izleyicisine sorular sorduran bir felsefi duruş. Sanayi çağında insanın doğaya bıraktığı izleri eleştirirken, aynı zamanda dönüşümün ve yeniden doğuşun mümkün olduğunu gösteriyor. Sanatın, çöp olarak görülen malzemelerden nasıl bir yaşam formu yaratabileceğini kanıtlıyor.

Sonuç olarak, “Hayat Ağacı”, sanatı ve sürdürülebilirliği bir araya getiren, insanın doğa ile kurduğu ilişkiye dair güçlü bir metafor sunan çarpıcı bir eser. Her detayında bir mesaj barındırıyor: Geçmişin atıkları, geleceğin sanatı olabilir. Yeter ki onları görmek için farklı bir gözle bakalım.

Gerçekten atık olan nedir? Kullanılmayan bir şey mi, yoksa insanın bilinçsizce yok ettiği doğal denge mi?

“HAYAT AĞACI-2: TEKNOLOJİ VE DOĞANIN KESİŞİMİNDEKİ METAFOR”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Elektronik atıkların, eski kabloların ve geri dönüştürülmüş materyallerin sanata dönüştüğü bir anlatı: Hayat Ağacı - 2 İklim ve Sıfır Atık Kütüphanesi'nin girişini süsleyen bu rölyef, çağımızın en büyük çelişmesini gözler önüne seriyor: İnsanoğlunun doğayla kurduğu kopmaz ama bir o kadar zarar verici bağ. Teknolojik ilerleme ile doğanın iç içe geçtiği bu eser, kabloların kökler gibi dallanıp budaklanarak bir yaşam formuna dönüşmesini simgeliyor. Ancak bu kökler, verimli bir toprağa değil, insan yapımı devre kartları, eski fişler ve kablo yığınlarıyla örülmüş bir gerçekliğe uzanıyor.

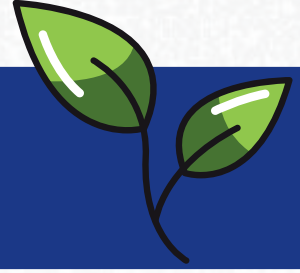
Ağacın gövdesinde ve dallarında, birbirine karışan onlarca farklı kablo, bilginin, iletişimin ve modern dünyanın damarları gibi akıyor. Ancak yapraklar... Onlar, doğanın kendi özünden koparılmış, insan eliyle yeniden inşa edilmiş birer fragman. Eski elektronik devrelerden yapılan bu çiçekler, doğanın dönüşümünü değil, insanın doğayı yeniden yaratma çabasını temsil ediyor.

Hayat Ağacı-2, bir yandan doğanın teknolojiyle nasıl bütünleştiğini gösterirken, diğer yandan da insanlığın ürettiği atıklarla dünyayı nasıl şekillendirdiğine dair güçlü bir eleştiri sunuyor. Sanatçının dokunuşuyla, bu atıklar sadece birer çöp olmaktan çıkıp, yeni bir hikâye anlatan birer sanat eserine dönüşüyor.

Bu eser, aynı zamanda bir umut taşıyor: Eğer biz insanlar atıklarımızı sanata, çöplerimizi değerlendirilebilir malzemelere dönüştürebilsek, doğayla kurduğumuz bağı iyileştirme şansına sahibiz. Hayat Ağacı-2, geleceğe dair bir uyarı ve bir çağrıdır: Daha sürdürülebilir bir dünya için doğayla uyum içinde yaşamayı öğrenmeliyiz.

**Onlar, doğanın kendi özünden koparılmış,
insan eliyle yeniden inşa edilmiş birer fragman!**

“Hayat Ağacı – 3”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

Bu eser, doğanın döngüselliğini ve insan müdahalesinin çevre üzerindeki etkilerini ele alan güçlü bir sanatsal anlatım sunuyor. Plastik hortumlar, halatlar ve deniz atıkları gibi malzemelerden şekillenen gövde, insanın doğaya bıraktığı izlerin bir metaforu olarak karşımıza çıkıyor. Ancak bu iz, tahribatın değil, yeniden dönüşümün bir sembolüne dönüşüyor.

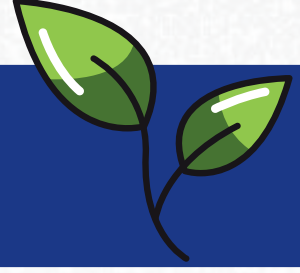
Eserin renkli ve katmanlı kablo örgüsü, modern dünyanın dijitalleşen damarlarını hatırlatırken, üzerindeki metal kuş figürleri doğanın inatçı ve dirençli ruhunu temsil ediyor. Dalların arasına yerleştirilmiş kuşlar, yaşamın geri döndürülebilir olduğuna dair bir umut mesajı veriyor. Meyveler ise organik ve yapay arasındaki ince çizgiyi vurgulayarak, doğanın sunduklarını yeniden üretmenin mümkün olduğunu izleyiciye hatırlatıyor.

Heykelin görkemli yapısı, sürdürülebilirlik, geri dönüşüm ve çevre bilinci gibi kavramları sanatsal bir manifesto olarak ortaya koyuyor. İnsan yapımı atıkların doğanın bir parçasıymış gibi işlenmesi, sadece estetik bir deneyim sunmakla kalmıyor; aynı zamanda tüketim alışkanlıklarımız ve çevreye olan duyarlılığımız üzerine derinlemesine bir sorgulama yapmamıza vesile oluyor.

Bu eser, doğanın yok edilmesine karşı bir tepki değil, onunla uyum içinde var olabileceğimizi gösteren pozitif bir önerme sunuyor. Atıkların sanata dönüşmesi, ekolojik farkındalığın yalnızca bir söylem değil, aynı zamanda bir eylem biçimi olabileceğinin altını çiziyor.

Dalların arasına yerleştirilmiş kuşlar, yaşamın geri döndürülebilir olduğuna dair bir umut mesajı veriyor!

“Metal Atıklarla Masa ve Sandalye Tasarımı”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

1. Form ve Estetik:

Metal atıklardan üretilen bu masa ve sandalye tasarımı, fonksiyonellikle sanatsal ifadeyi mükemmel bir dengede buluşturuyor. Keskin geometrik hatlar, endüstriyel materyallerin sertliğini vurgularken, geri dönüşüm sürecinin sunduğu kaotik estetik, her bir parçaya benzersiz bir kimlik kazandırıyor. Özellikle metalin işlenişi, kaynak noktalarının sanatsal bir dokunuş olarak bırakılması ve zincir detaylarının akışkan yapısı, esere dinamik bir karakter kazandırıyor.

2. Malzeme Kullanımı ve Kavramsal Derinlik:

Atık metal parçaların bilinçli bir şekilde seçilip işlenmesi, sadece estetik bir obje yaratmanın ötesine geçerek çevresel bir mesaj taşıyor. Kullanılmış zincirler, çarklar, vida ve dişliler, endüstriyel üretimin ve tüketim kültürünün izlerini taşıırken, bu atıkların yeniden işlevlendirilmesi, sıfır atık felsefesinin güçlü bir sanatsal yorumu haline geliyor. Bu tasarım, modern çağın hızla tüketilen materyallerinin tekrar yaşama döndürülmesini sembolize eden bir manifesto niteliğinde.

3. İşlevsellik ve Ergonomi:

Sanatsal bir eser olmanın yanı sıra, tasarımın ergonomik yönü de dikkate alınmış. Oturma yüzeyleri düz ve konforlu bir deneyim sağlarken, masa yüzeyi genişliğiyle işlevselliğini koruyor. Metalin ağırlığına rağmen ince profilli bacak tasarımı sayesinde hafif ve zarif bir görünüm elde edilmiş. Ancak, metalin soğuk ve sert doğası kullanıcı deneyimi açısından belirli sınırlar getirebilir; bu nedenle yastık veya minder gibi unsurlar konforu artırabilir.

4. Mekânsal Uyumluluk ve Bağlam:

Erzurum Belediyesi İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Kafe'nin genel konseptiyle uyumlu olan bu tasarım, sürdürülebilirliğin bir sanat biçimi olarak nasıl ele alınabileceğini gösteriyor. Mekânın genel yapısıyla bütünleşen sanatsal öğeler, geri dönüşümün yalnızca çevresel bir zorunluluk değil, aynı zamanda estetik bir değer olarak benimsenebileceğini kanıtıyor. Sanat eseri ile kamusal alanın birleştiği bu noktada, eser hem bir deneyim nesnesi hem de bir bilinçlendirme aracı olarak işlev görüyor.

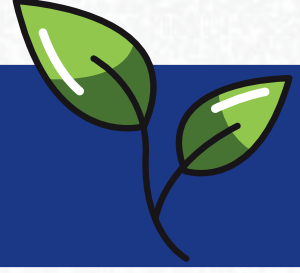
5. Sanatsal ve Toplumsal Etki:

Bu masa ve sandalye tasarımı, sanatı yalnızca bir sergi nesnesi olmaktan çıkararak günlük yaşamın bir parçası haline getiriyor. Sanatın kamusal alanlarda sergilenmesi, insanları geri dönüşüm ve çevre bilinci hakkında düşünmeye sevk ediyor. Endüstriyel atıkların bir sanat nesnesi olarak yeniden işlevlendirilmesi, tüketim kültürüne karşı bir duruş sergiliyor ve izleyiciyi sorgulamaya itiyor: “Tükettiğimiz her şey nereye gidiyor ve onları nasıl değerlendirebiliriz?”

Sonuç: Metal atıklardan oluşturulmuş bu masa ve sandalye tasarımı, sanatsal ve işlevsel tasarımın mükemmel bir kesişimini temsil ediyor. Hem estetik hem de kavramsal açıdan güçlü bir duruş sergileyen bu eser, sürdürülebilir sanat anlayışının başarılı bir örneği olarak değerlendirilebilir. Endüstriyel materyallerin geçmişini taşıyan izleriyle, zamanın ve dönüşümün hikâyesini anlatan bu tasarım, kullanıcıları sadece fiziksel olarak değil, düşünsel olarak da içine çeken bir deneyim sunuyor.

Tükettiğimiz her şey nereye gidiyor ve onları nasıl değerlendirebiliriz?

“Sıfır Atık Kafenin Banko Tasarımı”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

1. Konsept ve Anlam:

Bu banko, yalnızca bir servis alanı değil; sıfır atık ve sürdürülebilirlik kavramlarını görsel ve dokunsal bir deneyime dönüştüren bir sanat eseri. Elektronik atıklarla inşa edilen yapısı, dijital çağın izlerini ve tüketim alışkanlıklarını sorguluyor. Neon ışıklarla vurgulanan “ATMA! DÖNÜŞTÜR...” mesajı, izleyiciyi bilinçli tüketime davet ediyor. Klavye, telefon ve kablolar gibi nesnelere, teknolojinin hızla tüketilen doğasını gözler önüne seriyor.

2. Form ve Kompozisyon:

Asimetrik ve dinamik yerleşimiyle banko, bilinçli bir kaos yaratıyor. Kabloların kıvrımlı düzeni, bilgi akışını çağırıştırarak teknolojinin görünmeyen bağlarını görünür kılıyor. Ahşap zeminle kontrast oluşturan soğuk metal ve plastik parçalar, doğa ve teknoloji arasındaki gerilimi yansıtıyor.

3. Malzeme ve Doku:

Yüze entegre edilen elektronik atıklar, bankoyu bir sanat enstalasyonuna dönüştürüyor. Pürüzlü ve çeşitli dokular, izleyiciyi detaylara odaklanmaya teşvik ediyor. Farklı nesnelere, geçmişin izlerini barındıran bir zaman kapsülü gibi işlev görüyor.

4. Estetik ve Sanatsal Değer:

Assemblage sanatının başarılı bir örneği olan bu banko, yalnızca işlevsel değil, aynı zamanda sergilenmeye değer bir eser. Neon yazılar ve kabloların oluşturduğu görsel hareket, klasik tasarımların dışına çıkıyor. Aynı zamanda tüketim kültürüne yönelik eleştirel bir mesaj taşıyor.

5. Sürdürülebilirlik ve Ekolojik Bilinç:

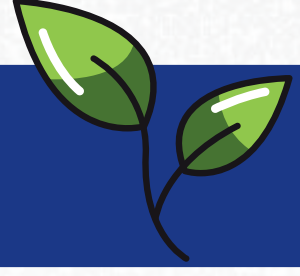
Atık malzemelerin estetik bir yaklaşımla değerlendirilmesi, geri dönüşümün sanatsal bir ifade biçimi olabileceğini gösteriyor. Elektronik atıkların sanata entegre edilmesi, hem çevresel hem de düşünsel farkındalık yaratıyor.

Genel Değerlendirme:

Sıfır Atık Kafe'nin bankosu, geri dönüşümün işlevsellik ve sanatla birleştiği güçlü bir ifade biçimi. Hem estetik hem de mesaj açısından ilham verici olan bu tasarım, sürdürülebilirliğin yaratıcı potansiyelini gözler önüne seriyor.

Atma! Dönüştür...

“Metal Atıklardan Yapılmış Dört Fino Köpek Heykeli”

1. Konsept ve Tematik Anlam;

Bu heykel serisi, geri dönüştürülmüş metal malzemeler kullanılarak üretilmiş dört adet fino köpeği tasvir ediyor. Eserin temel mesajı, atık metalin sanatsal bir forma bürünerek yeni bir yaşam kazanabileceğini göstermesi. Endüstriyel ve soğuk metallerin, canlı ve neşeli bir konu olan köpek figürüyle birleşmesi, materyalin ruhsuz doğasına meydan okuyor.

Aynı zamanda bu çalışma, hayvan sevgisini, sadakati ve dostluğu simgeliyor. Sıradan bir atık yığını olarak görülebilecek malzemelerin, dost canlısı köpek figürlerine dönüşmesi, sanatın dönüştürücü gücünü vurguluyor.

2. Biçim ve Kompozisyon;

Heykeller, minimal ve modern bir yaklaşımla oluşturulmuş. Yay, dişli ve boru gibi endüstriyel metal parçalar, anatomik yapıyı oluştururken, ince detaylar sadelikle bütünleşiyor.

-Gövde: Metal yaylarla oluşturulmuş esnek ve dinamik bir yapı var. Bu yayların kullanımı, hareket algısını artırarak köpeklerin enerji ve oyunbaz doğasını vurguluyor.

-Baş: Mekanik vidalar, borular ve metal plakalarla oluşturulmuş. Gözleri temsil eden vida benzeri parçalar, köpeklere bir karakter kazandırıyor.

-Ayaklar: Dişlilerden yapılan bacaklar, güçlü ve sağlam bir duruş sergiliyor. Endüstriyel yapı, doğayla birleşerek kontrast yaratıyor.

Kuyruk: Farklı şekillerde bükülmüş metal yaylar, köpeklerin neşeli ve hareketli ruhunu yansıtıyor. Uzun ve kıvrımlı yapıları, figürlere hareket hissi kazandırıyor.

Heykellerin sade ve tekrar eden formlara sahip olması, izleyicinin dikkatini detaylardan çok, malzeme ve biçim arasındaki ilişkiye yönlendiriyor.

3. Malzeme Kullanımı ve Doku;

Metal atıkların sanata dönüşümü, bu eserin en güçlü yönlerinden biri. Malzemelerin paslı ve işlenmemiş dokusu, heykellere rustik ve endüstriyel bir estetik katıyor. Sert metalin eğilip bükülerek canlı bir forma dönüşmesi, malzemenin sınırlarını zorlayan bir sanatsal anlayışı temsil ediyor.

Parçaların kaynakla birleştirilmesi, heykellerin el yapımı ve benzersiz olmasını sağlıyor. Özellikle metalin ham görüntüsünün korunması, eserin doğallığını ve geri dönüşüm temasını vurguluyor.

4. Estetik ve Sanatsal Değer;

Bu eser, Assemblage (bir araya getirme sanatı) ve Readymade (hazır nesne sanatı) akımlarına gönderme yapıyor. Marcel Duchamp ve Pablo Picasso'nun metal ve atık malzeme kullanımıyla yaptığı erken dönem heykelleri gibi, bu çalışma da gündelik nesnelere sanata dönüştürüyor.

Endüstriyel ve soğuk bir malzemeden sıcak ve canlı bir figür oluşturulması, eserin ironik yönünü güçlendiriyor. Aynı zamanda, köpeklerin dizilişi ve kompozisyonun tekrar eden yapısı, minimalist ve çağdaş bir estetik oluşturuyor.

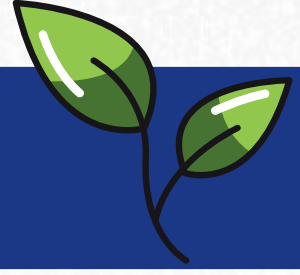
5. Mesaj ve Etkileşim;

Bu heykeller, izleyiciyle samimi bir bağ kuruyor. Köpek figürü, izleyiciyi gülümseten ve sıcak duygular uyandıran bir motif. Ayrıca geri dönüşüm fikrini eğlenceli bir şekilde sunarak, çevresel farkındalığı artırıyor. Heykel grubu, kamusal alanlarda veya sıfır atık temalı projelerde sergilendiğinde, insanlar üzerinde doğrudan etkileşim yaratma potansiyeline sahip. Malzemelerin geçmişini sorgulatarak, tüketim alışkanlıklarımızı gözden geçirmemizi sağlıyor.

Genel Değerlendirme; Bu eser, geri dönüşüm sanatının başarılı ve eğlenceli bir örneği. Estetik olarak sade ve etkili, mesaj açısından güçlü ve düşündürücü bir yapıya sahip. Sanatçının endüstriyel malzemelerle sıcak ve duygu yüklü bir figür yaratması, geri dönüşüm sanatında sıkça rastlanmayan bir başarı. Bu fino köpekler, hem sanatsal hem de ekolojik bilinç açısından ilham verici bir çalışma olarak değerlendirilebilir.

Sıradan bir atık yığını olarak görülebilecek malzemeler, sanatın dönüştürücü gücünü vurguluyor.

“Sıfır Atık Kafe Selfie Alanı”

Erzurum Büyükşehir Belediyesi tarafından çevre bilinci ve sürdürülebilirliği teşvik etmek amacıyla oluşturulan bu özel sanat eseri, geri dönüşümün sanata dönüşümünü simgelemektedir. Kullanılan tüm malzemeler, Makine İkmal Bakım ve Onarım Atölyeleri, Ambalaj Atığı Toplama ve Ayırma Tesisi ve Katı Atık Tesisi gibi belediyeye ait tesislerden toplanarak yeniden değerlendirilmiş ve estetik bir kompozisyona dönüştürülmüştür. Bu eser, atık malzemelerin sanatsal bir bakış açısıyla nasıl anlamlı hale getirilebileceğini gözler önüne sermektedir.

1. Konsept ve Tematik Anlam;

Bu selfie alanı, geri dönüşüm ve sürdürülebilirlik kavramlarını yalnızca bir sanat eseri olarak değil, bir deneyim alanı olarak sunuyor. “Sıfır Atık – İyi Bir Gelecek Senin Elinde” mesajı, çevreye duyarlılığı teşvik eden güçlü bir slogan olarak öne çıkıyor. Ancak burada asıl etkileyici olan şey, bu mesajın yalnızca yazılı bir ifade olmaması, fiziksel olarak malzemelerin kendisinde de sıfır atık felsefesinin vücut bulması.

Selfie alanı, yalnızca ziyaretçilerin fotoğraf çekebileceği bir nokta olmaktan çok onları bir mesajın içine dâhil eden bir sanat formu. Atık malzemelerle yaratılmış bu sahne, insanları tüketim alışkanlıklarını sorgulamaya, geri dönüşümün estetik bir değer taşıyabileceğini görmeye davet ediyor.

2. Malzeme Kullanımı ve Anlamı;

Bu alanın en güçlü yönlerinden biri malzeme kullanımıyla mesajı doğrudan aktarması.

- “SIFIR ATIK” Yazısı Metal Atıklardan Oluşuyor: Bu, eserin sadece bir kavramsal sanat çalışması değil, doğrudan malzeme bazında da sıfır atık ilkesine bağlı olduğunu gösteriyor. Metal hurdalar, atık malzemelerin sadece çöp olmadığını, sanata dönüştüğünde hem estetik hem de anlam olarak güçlü bir etki yaratabileceğini gözler önüne seriyor.

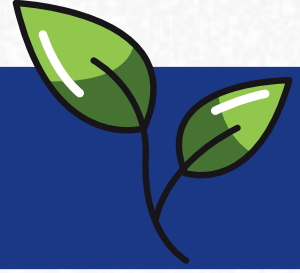
- Oyuncaklarla Kaplanmış Sandalyeler: Çocuk oyuncaklarının kullanılması, zamanın ve tüketimin getirdiği eskime kavramına bir gönderme yapıyor. Kullanılmış, unutulmuş veya atılmış oyuncaklar, yeniden bir sanat eserinin parçası hâline gelerek geçmişle şimdiki bir araya getiriyor.

- Metal Yaylardan Yapılmış Köpek Figürleri: Atık metalleri canlı bir forma dönüştürerek, doğal ve yapay olan arasındaki sınırları sorguluyor. Aynı zamanda eğlenceli bir unsur olarak selfie alanına dinamizm katıyor.

- Orta Sehpa: Farklı atık malzemelerin birleşimiyle oluşturulmuş bu merkez öge, alanın kompozisyonunu tamamlıyor. İnsanlar bu alanı kullanırken, doğrudan bir geri dönüşüm sanatının içinde yer alıyor.

Bu unsurlar, hem dokusal çeşitlilik sağlıyor hem de insanların farklı malzemelerle geri dönüşüm sürecini deneyimlemesini mümkün kılıyor.

“İyi Bir Gelecek Senin Elinde”

“Sıfır Atık Kafe Selfie Alanı”

SIFIR ATIK®

İYİ BİR GELECEK
SENİN ELİNDE

3. Biçim ve Kompozisyon;

Bu eser, katılımcı sanat açısından oldukça başarılı bir kurguya sahip.

- Yazı, selfie çeken kişinin arkasında bir fon oluşturuyor.
- Oturanlar ve selfie çekenler, eserin bir parçasına dönüşüyor.
- Yerleştirme tasarımı, izleyiciyi eserin bir parçası olmaya teşvik ediyor.

Sanatın geleneksel olarak “duvara asılan” veya “tek yönlü izlenen” bir şey olduğu anlayışını kırarak, insanları onun içine dâhil eden interaktif bir sanat mekânı oluşturulmuş.

4. Estetik ve Renk Kullanımı;

Yeşil duvarın üzerinde yer alan metal harfler, ham ve endüstriyel bir estetik sunuyor. Kullanılmış, yıpranmış ve artık işlevsiz hâle gelmiş metal atıklar, yazıya “doğadan değil, insanın yarattığı atıklardan oluşan bir iz” niteliği kazandırıyor. Bu, geri dönüşümün görsel olarak da nasıl güçlü bir etki yaratabileceğini gösteriyor. Neon yazılar ise modern dünyanın görsel diline bir gönderme yaparak, bu mesajın günümüz tüketim kültürü içinde nasıl bir yer bulabileceğini vurguluyor. Soğuk metal dokusuyla, parlak neon ışıkların kontrastı, eserin estetik etkisini artırıyor.

5. Sanatsal Mesaj ve Etkileşim;

Sanatın en önemli işlevlerinden biri insanları düşündürmek ve etkileşime sokmaktır. Bu selfie alanı, geri dönüşüm konusunda farkındalık yaratırken, insanları sanatın bir parçası olmaya teşvik ediyor.

- Ziyaretçiler buraya geldiğinde, yalnızca bir sanat eserini izlemiyor onunla fiziksel olarak etkileşime giriyorlar.
- Fotoğraf çekerek bu mesajı kendi sosyal çevrelerine taşıyorlar ve böylece sanat eseri dijital ortamda da yayılıyor.

Bu bağlamda eser, hem çevresel farkındalık yaratıyor hem de sanatı sadece bir sergi ögesi olmaktan çıkarıp, günlük yaşamın bir parçası hâline getiriyor.

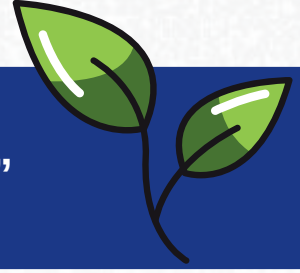
Genel Değerlendirme;

Bu selfie alanı, geri dönüşüm sanatının güçlü bir örneği olarak işlevsellik ve sanatsal anlatımı bir araya getiriyor.

- Metal atıklardan oluşturulan yazı, sıfır atık kavramının sadece sözde değil, fiziksel olarak da uygulanabileceğini kanıtıyor.
 - Malzeme kullanımı, tüketim alışkanlıklarımızı sorgulatan ve geri dönüşümün sanatsal bir değeri olduğunu gösteren bir anlayışı benimsiyor.
 - Eser, sadece izlenen bir şey değil, deneyimlenen bir sanat formu olarak da önem taşıyor.
- Sanat ve sürdürülebilirlik kavramlarını bir araya getiren bu selfie alanı, hem sanatsal hem de ekolojik bir manifesto niteliği taşıyor.

“İyi Bir Gelecek Senin Elinde”

“Sıfır Atık Avizeler ve Aydınlatmanın Yeni Dili”

Bu avizeler, ışığın yalnızca bir aydınlatma aracı değil, aynı zamanda çevresel farkındalığın ve sürdürülebilir sanatın bir sembolü olabileceğini gösteriyor. Her biri farklı malzemelerden – plastik kapaklardan eski anahtarlara, elektronik devrelerden çakmalara kadar – oluşturulan bu eserler, atıkların sanata dönüşebileceğinin en somut kanıtı.

Geleneksel avizeler, tasarımın ve işlevin bir araya geldiği objeler olarak bilinir. Ancak burada, tasarım ve işlevin ötesine geçen bir anlam var. Her avize, modern dünyanın atık krizine karşı bir başkaldırı niteliğinde. Günümüzde hızla tüketilen plastikler, teknolojik atıklar ve metal eşyalar, çoğunlukla çöp sahalarına giderek doğayı kirletiyor. Oysa burada, bu atıklar yeni bir yaşam kazanıyor; onları çöpe atmak yerine, birer sanat eseri olarak tekrar var ediyoruz.

Bu avizeler, sadece mekânları aydınlatmakla kalmıyor, aynı zamanda zihinsel bir aydınlanma yaratıyor. İzleyiciyi tüketim alışkanlıklarını sorgulamaya, geri dönüşümün ve ileri dönüşümün önemini anlamaya teşvik ediyor. Geleneksel avizeler gibi lüks ve ihtişamın göstergesi değil, aksine mütevazı, bilgece ve sorumlu bir tasarım anlayışını temsil ediyor.

Her bir malzeme, bir hikâye anlatıyor:

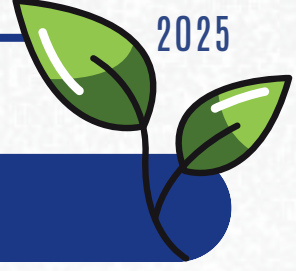
- Gazoz kapaklarından yapılan avize, tüketim kültürünün sembolü olan tek kullanımlık ürünlerin nasıl kalıcı bir sanata dönüşebileceğini gösteriyor.
- Anahtarlarla kaplı avize, geçmişte açtığı kapıları artık açamayan, fakat bir bütün halinde ışık saçmaya devam eden bir koleksiyon gibi. Her anahtar, bir zamanlar bir eve, bir kasaya, bir araca açılan bir hikâye taşıyor.
- Plastik bıçaklar ve kapaklarla tasarlanmış avize, tek kullanımlık plastiklerin nasıl sonsuz bir döngüye hapsedildiğini vurgularken, onların yeniden kullanımıyla sürdürülebilir bir sanat anlayışını gözler önüne seriyor.
- Elektronik devrelerle kaplı avize, modern dünyanın en büyük atık sorunlarından biri olan e-atıkların sanata entegre edilebileceğini ve bilinçli tasarımla tekrar değerlendirilebileceğini kanıtlıyor.

Sonuç olarak, bu eserler birer ışık kaynağı olmanın ötesinde, sürdürülebilir sanatın ve sıfır atık felsefesinin bir parçası olarak toplumsal dönüşümün öncülerinden biri oluyor. Geleceğe daha temiz bir dünya bırakmak için atıkları değerlendirmek, sanata dönüştürmek ve farkındalık yaratmak... İşte bu avizelerin gerçek anlamda yaydığı ışık tam olarak bu.

Her avize, modern dünyanın atık krizine karşı bir başkaldırı niteliğinde!

İklim ve Sıfır Atık Kafeden Kareler..

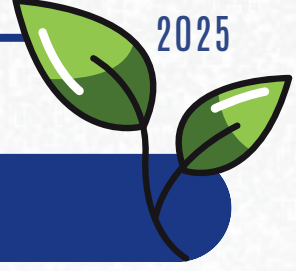

İklim ve Sıfır Atık Kafeden Kareler..

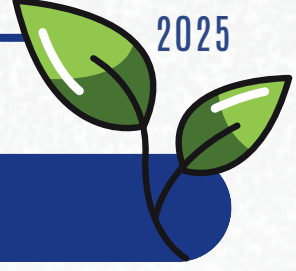
İklim ve Sıfır Atık Kafeden Kareler..

İklim ve Sıfır Atık Kafeden Kareler..

İklim ve Sıfır Atık Kafeden Kareler..

MEHMET
Sekmen
ERZURUM BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI

ERZURUM'A
Değer

Erzurum Büyükşehir Belediyesi İklim ve Sıfır Atık Kafe

MEHMET
Sekmen
ERZURUM BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI

ERZURUM'A
Değer